

מערך סתיו 1

שירים ודקלומים

		דקלומים: רוח, רוח, רוח, המעיל שלי נפוח, השרוול לי כנף, אמא, אמא, אני עף! רוח בפרדס (דקלום) רוח, רוח, רוח, בפרדס נפל תפוח! הוא נפל מראש העץ! הוא נפל והתפוצץ! (מחייאת כף!)
<p><u>נחליאלי קטן</u> נחליאלי קטן ראיתי בגן זנב לו ארוך ויפה סינר קטן שחור על החזה לא ניתר! לא קפץ! רק רץ, רץ, רץ... לא ניתר! לא קפץ! רק רץ, רץ, רץ... ** **</p> <p><u>בוקר טוב שבלולים</u> בוקר טוב שבלולים כאן עלים נושרים. בוקר טוב שבלולים נצא לטיולים.</p> <p>לא רוצים, לא רוצים לא... אנחנו לא רוצים לא רוצים, לא רוצים אנחנו לא יוצאים</p> <p>בוקר טוב שבלולים כאן הנמלים. בוקר טוב שבלולים נצא לטיולים.</p> <p>לא רוצים, לא רוצים..</p>	<p><u>שיר סתיו / נצמי שמר</u> זקוף ולבן פרח החצב פצח הענן בזמר טפטף נשם חילוון את ריח הגשם מיהר ויצא לדשא</p> <p>את כל הפרחים הבאנו לכאן ברוח הסתיו נוד הענן ורק חילוון וריח הגשם נותרו כל היום בדשא.</p> <p><u>שלושה עלים (דיקלום/שיר</u> <u>במנגינת שלושה דגים)</u> שלושה עלים היו על הענף, בא הרוח השובב ובו נשף, פו נשף, פו נשף והעלה נשר. שני עלים נותרו על הענף, בא הרוח השובב ובו נשף, פו נשף, פו נשף והעלה נשר. עלה אחד נותר על הענף, בא הרוח השובב ובו נשף, פו נשף, פו נשף והעלה לא עף, פו! פו! פו נשף! (נשיפות חזקות יותר) פו! פו! פו נשף!</p>	<p>דקלום- מעל העצים נושרים עלים ברוח הסתיו נושרים נופלים עלי השלכת עלי השלכת עלי השלכת... נושרים ונופלים. במרפסות בכל גינה נושרים העלים בכל פינה. עלי השלכת...עלי השלכת... עלי השלכת... נושרים ונופלים. צבעי העלים הם נוי לסתיו אדום חום כתום וצהבהב נושרים העלים ברוח הסתיו. עלי השלכת...שלי השלכת עלי השלכת... נושרים ונופלים.</p>

<p>בוקר טוב שבלולים כאן החרגולים. בוקר טוב שבלולים נצא לטיולים.</p> <p>לא רוצים, לא רוצים</p> <p>בוקר טוב שבלולים כאן טיפות השם. בוקר טוב שבלולים נצא לטיולים.</p> <p>כן רוצים, כן רוצים כן... אנחנו כן רוצים כן רוצים, כן רוצים אנחנו כבר יוצאים !!</p>	<p>והעלה סוף סוף נשר <u>שיר-אריאלה</u> נגמר לו הקיץ, נגמר לו ותם השמש שוכבת לישון מוקדם ענן בשמיים אפור ועלי שלכת אין ספור כי סתיו ברחוב וסתיו באוויר נצא לקראתו בריקוד ובשיר</p> <p><u>חילזון (אריאל סביר)</u> מי הולך לאט ולא בחיפזון? מי לוקח בית לכל מקום? מי הוא זה? מי הוא זה? חילזון! חיל חיל חילזון, לה לה חילזון בואו לראותו אחרי הגשם</p> <p>חיל חיל חילזון לה לה חילזון בואו לראותו אחרי הגשם.</p>	<p>עמידה- בשדה פרח תצב ערב בוקר קצת קריר במרחק ענן בהיר עננים גדולים, עננים כבדים, נעים בשמיים. הריזה השוכבה נושבת...פפפפפ... נושבת מהר נושבת לאט. העננים שנעו בשמיים גדלים וגדלים נהיים כבדים מאוד ומהם לאט לאט מתחילות לרדת טיפות טיפות.</p> <p><u>דקלום בגיטרה לשינה</u>- טיפות המים חלחלו באדמה ושם שכבו לשינה עמוקה</p> <p>"רוח רוח קל כנפיים עופה טוסה לשמיים עופה טוסה אל הים עננים הבא משם..."</p>
--	--	--

		<p>קיימת מהשיחה לשיבה-</p> <p>ולפתע משנתם כך הקיצו</p> <p>ואת השבלולים פגשו, בוקר טוב שבלולים</p> <p>באו באו נצא לטיולים.</p> <p>שבלול אחד קטן קטן קטן קטן</p> <p>פגש שבלול גדול גדול גדול גדול</p> <p>אמר השבלול הקטן קטן קטן קטן</p> <p>לשבלול הגדול גדול גדול גדול</p> <p>אתה רוצה לבוא איתי לטייל?</p> <p>אמר השבלול הגדול גדול גדול גדול</p> <p>לשבלול הקטן קטן קטן קטן</p> <p>אני לא יכול בגלל החור</p> <p>שנכנס לי לאף ופושטה לי- אפצלו</p>
--	--	--

סיפורים

לולי

היה היה פעם באמצע היער, בית קטן ובו גרה ילדה ושמה לולי. היא גרה עם אמא שלה ואבא שלה.

כל בוקר אחרי שהיתה מתעוררת, לולי היתה קמה ומצמידה את הפנים לחלון ומסתכלת.

לפעמים היא ראתה שהשמש זרחה ואז היתה צוחקת. לפעמים, היתה רואה פרפרים עפים והיתה מסתובבת בחדר ועושה תנועות של פרפר. היא הכי אהבה את הימים בהם שמעה את קולה של הרוח. באותם הימים לולי היתה מקשיבה ושורקת: "הו הו הו" ושוב היתה מקשיבה ושורקת: "הו הו הו". אחר כך, היתה לובשת את הגלימה הזהובה שלה ויוצאת החוצה. פותחת את הגלימה ונותנת לכל העלים שנשרו מהעצים ליפול על הגלימה ואז היתה נכנסת מהר הביתה, יושבת ליד השולחן וממיינת את העלים.

יום אחד, נשבה הרוח, אך לולי לא ניגשה לחלון. אמרה אמא של לולי: "לולי חולה". אמר אבא של לולי: "לולי חולה". קראו לרופא והרופא קבע שלולי באמת חולה. נשארה לולי במיטה שלושה ימים וביום הרביעי, כאשר נשבה הרוח, לולי קפצה מהמיטה ורצה לחלון ושוב החלה לשרוק: "הו הו הו". לולי שוב היתה בריאה.

סיפור סתיו

בשמים טיילו עננים, בכל מיני צורות ובכול מיני צבעים.

ראה דניאל את כל זה ואמר: "גם אני אעלה אל העננים"

דניאל הקטן זרק חוט אל ענן, ובחוט טיפס למעלה ועוד

הלאה והלאה...עד שהגיע לענן, שם ישב והתבונן למטה אל

חצר ביתו, התבונן דניאל והרוח נשב וילל, באפו עלה ריח

הסתיו וליד החצר פגש בחצב - הזדקף החצב זקוף ולבן.

המשיך דניאל להתבונן, ולפתע ראה על האדמה חילזון.

הזוחל אט אט ולו רק רגל אחת.

וליד החילזון גברת נחמדה הלוא היא זו – התולעת

הקטנה, שזחלה על האדמה, זחלה לאורך הגינה. הנה

הגיעה לחור קטן באדמה – ונעלמה.

ירד הערב והשמש שקעה, נכנס החילזון לביתו, החצב

הרכין ראשו, התולעת נעלמה ודניאל הקטן ירד מן החוט

אל הארץ, נכנס לביתו, שכב לישון ובחצר הייתה דממה....

בתוך היער הקטן , בין עצים גבוהים גבוהים, חי לו ג'יפי הג'רף.

ג'יפי מאוד אוהב את חיות היער, את הסנאים, והפרפרים, את הארנבות והארנבים, את החיפושיות והברוזים - את כל חיות היער ואת כל העצים.

בוקר אחד כשהתעורר משנתו הרגיש ג'יפי רוח מדגדת את אזניו

הוא הזדקף, מתח את צווארו ואמר בליבו – "מה זה פה??? הגיע כבר הסתיו?"

עם שמחה גדולה בליבו יצא ג'יפי לטיול

הרוח נשבה , עננים כיסו את השמים וגשם קל החל לטפטף לו בין האזניים..

ג'יפי כל כך שמח לדלג בין השלוליות, ולחוש ברוח המלטפת את גבו , ולפתע הרגיש קצת עצב בליבו..

"עצוב לי" חשב ג'יפי , " אין לי חבר שידלג איתי בין השלוליות..".

הוא נעמד והתבונן על העננים הגבוהים שבשמים ועל העצים שנעים ברוח ועלי הסתיו שנושרים מהם לפתע שמע צחוק של ילדה קטנה.

הפנה ג'יפי את מבטו לכיוון הקול והחל ללכת לכיוון. אך לא ראה דבר, הוא נעמד והקשיב בשקט בשקט...

ושוב שמע קול צחוק של ילדך אך לא ראה דבר, ...

לפתע מתוך ערימה גדולה גדולה של עלי שלכת שנחו על האדמה הגיחה ילדה קטנטנה צוחקת ומאושרת.

"שלום לך ג'רף" אמרה הילדה, " רוצה לשחק איתי ועם עלי הסתיו?"

ג'יפי הרגיש שמחה גדולה מציפה את ליבו ואמר- "כן אני מאוד אשמח, אני כל כך אוהב את הסתיו וכל כך רציתי להיות עם חבר שישחק איתי בשלוליות הקטנות, .."

ניגשה הילדה אל ג'יפי ואמרה –

" אל תהיה עצוב ג'יפי , אשמח מאוד להיות חברה שלך. קוראים לי מאיה. והכי אני אוהבת לשחק בעלי הסתיו – הנה תראה כך –" והיא קפצה לתוך ערימת עלי שלכת ונעלמה בין העלים,

ג'יפי המודאג קרא לה – "מאיה מאיה – ^{למה} ~~אפה~~ נעלמת??"

" הנה אני" קראה מאיה וראשה הציץ בין העלים...

התכופף ג'יפי ונשף על העלים ושוב כיסו העלים את ראשה של מאיה..

צחקו ג'יפי ומאיה צחוק גדול והמשיכו להשתולל עם עלי הסתיו עד שעת ארוחת הצהרים.

<p><u>זה הרוח השובב</u> מי מניע הוילון בחלונני? מי מרקיד עלי אילן שבגני? זה הרוח, זה הרוח השובב, זה הרוח שהביא איתו, הסתיו. מי יבש את הכבסים כל-כך מהר? מי פיזר עלי-שלכת בחצר? זה הרוח ... מי חטף את כובעי מעל הראש? מי לחש כדאי כבר אפודה ללבוש? זה הרוח, זה הרוח השובב, זה הרוח שהביא איתו, הסתיו. ** סתיו סתיו סתיו, נושרים עלי זהב קיץ חלף חורף בפתח</p>	<p>סיפור הצב והסתיו הבקר בשביל פגשתי צב - "לאן אתה צועד לך עכשו?" "הולך אני לפגש את הסתו - לראות במו עיני את פריחת החצב; את העץ הנשיר המשיר את עליו - שלב אחר שלב..." והעץ נעצב, בסבלנות אין קץ, מחכה לחבריו, שישובו אליו... שיטפו עליו... שישובו לנוח תחתיו... נמלה עמלה עם עלה של שלכת על הגב לידו עוברת - בין טפות של יורה ללבן של עב... ורוח נושבת, כדרך אגב; שורקת: "הגעתי! מישהו לפני כבר נשב!" חלזון דביק ושובב ציר לעצמו יפי של קו - סביב העץ רקד וסבב, חסידה מנקרת רדפה אחריו, עם נחליאלי קפצו, ארף זנב... השמש הקשיבה - זרחה משמחה ואת אפר הסתו לזהב הפכה...</p>	<p><u>קלום : ענן אחד קטן</u> ענן אחד קטן טייל לו ברקיע לפתע ממולו ענן אחר הופיע "שלום לך ענן" אמרו שניהם בקול "הבה נתחבר לענן אחד גדול" אך הרוח השובב זה הרוח רוחב סתיו נשף בכל הכח ולא נתן מנוח נפרדו בבהלה והכל מהתחלה. ** דיקלום: הוציאו אצבע הוציאו אמה והינה חילזון על פני האדמה זחל החילזון על האדמה הלחה נשם את ריח הגשם הנפלא וחזר לקונכיה בחזרה... **</p>
---	--	--

<p>רוח, רוח, רוח, רוח רוח רוח רוח רוח למה לא תשכב לנוח? מן הבוקר השתולל והנה כבר בא הליל.</p> <p>מלאכים כבר מכניסים לשמיים פנסים מדליקים נרות בלאט אין רואים אותם כמעט.</p> <p>רוח רוח רוח רוח...</p> <p>ואתה הולך בטל ושורק ומיילל, מכופף את הוורדים ומציק לילדים.</p> <p>רוח רוח רוח רוח...</p> <p>כל הגן רוצה לישון גם הברוש, הקיקיון. צר מאוד על הפרחים, הם כולם נאנחים.</p> <p>**</p> <p>הרוח בא (אריאלה) הרוח בא, הרוח משתולל הרוח בא, בוכה הוא כל הליל הרוח בא עם אלף ענביו הנה רעם ועוד פעם פעמי הסתיו</p>	<p><u>שולי שבולז</u> הגשם טפטף וטפטף: טיף-טיף-טף. שולי שבולזי פקח את עיניו, "נדמה לי... אמר, "שהגיע הסתיו!" "יש ריח של גשם... הגיעה העת החוצה לצאת!"</p> <p>שולי שבולזי זקף מחושיו שם את הבית כולו על הגב, ויצא לטיול בעולם הרחב... זחל הוא שעה, וזחל שעתים, (וכבר התקדם סנטימטר או שניים!) לפתע... ממול -מה ראה מר שבולז? הוא ראה... שבולזה! חמודה, עגולה, לבנה כל כולה... שולי שבולזי עצר מסוחרר, ואל העלמה שבולזה הוא אמר: "שלום שבולזה, חמודה, עגולה, אולי נתחתן, ותהיי לי כלה?" שולה שבולזה, (ככה קראו לה!), חשבה רק לרגע, הסכימה מיד: איזה חתן מר שבולז הנחמד! ואז חתונה הם ערכו שם בדשא, אכלו קצת עלים ושתו קצת מי גשם ושרו שירים עם שלושה צרצרים. אחר-כך חפרו שבולזיניו ביחד גומה מרוחת, ושולי שבולזי ושולה שבולזה, הטילו ביצים בגומה שחפרו לה. שבוע עבר לו, שבועיים ועוד, לפתע - טוק-טוק.. הביצים מתבקעות! ובין הקליפות זוחלים ועולים - המון תינוקות-שבולזים עגולים. ועכשיו, כשמגיע הסתיו - שולה שבולזה ושולי שבולז שמים את הבית כולו על הגב, ועם כל הילדים הם יוצאים</p> <p>כף היד שלי סתיו ל כף היד שי סתיו במה נתחיל עכשיו? זוהי הרוח שאוהבת לשרוק (אגודל)</p>	<p>דקלום "רוח רוח קל כנפיים עופה טוסה לשמיים עופה טוסה אל הים ענבים הבא משם.."</p> <p><u>ענבים/תמר גולדשטיין גפן</u> ראו, הסתכלו, בשמים ענן לא גדול, לא קטן, ענן אפור קטנטן. לעיתים הוא מתרחב ופתאום הוא מתכווץ. לפעמים גדל לגובה צומח ממש כמו עץ. לעיתים הוא פיל פילון מתנפח כמו בלון לפעמים הוא אווירון בשמים טס ברון. ורוח בא פיזר, העיף, הענבים כמו צעיף, כבשים, נוצות ועוד צורות מעניין אותם לראות.</p> <p>שיר לרוח! " רוח רוח מה את עושה רוח רוח מה את מעוללת אני מעיפה את השיער סתם ככה ככה משתוללת רוח רוח מה את עושה</p>
---	---	--

	<p>זהו עלה שנשר מן העץ, (אצבע) הנה בשמיים שט לו ענן, (אמה) והנה נחליאלי שבא אל הגן. (קמיצה) ואחרון חביב פורח החצב וביחד כף היד שלי סתיויים לְטִיּוּל.</p>	<p>רוח רוח מה את מעוללת. אני מעיפה את הכביסה סתם ככה ככה משתוללת רוח רוח מה את עושה רוח רוח מה את מעוללת אני מעיפה ניירות סתם ככה ככה משתוללת.</p>
	<p><u>השבלול/מלכה שידלובסקי:</u> שלום אני הוא הוא השבלול. היום אצא לי לטיול. אוציא מחוש ועוד מחוש, מהקונכיה אוציא לי את הראש. טיף טיף טיף טף כמה טוב לי שאני נרטב טיףטיףטיף טף</p>	<p><u>עלי השלכת</u> מעל העצים נושרים עלים ברוח הסתיו נושרים נופלים עלי השלכת שלי השלכת עלי השלכת.... נושרים ונופלים. במרפסות בכל גינה נושרים העלים בכל פינה</p>